

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/148/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010794
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117010794.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného H. B. a spol., pre pokračovací zločin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného H. B. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.4.2018, č. k. 24T/25/2017-459, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. B., nar. X.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný H. B. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 odsek 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť s obžalovanou V. B. (už právoplatne odsúdenou) na tom skutkovom základe, že v dňoch 23.04.2015, 04.05.2015 a 25.05.2015 z miesta svojho bydliska M., S. X/X, bez vedomia a súhlasu Q. K., obžalovaný H. B. spoločne s obžalovanou V. B. postupne vylákali v jej mene úver od spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., a úvery od spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., a to takým spôsobom, že najskôr po predchádzajúcej dohode obvinená V. B. využila rozumovú slabosť svojej matky Q. K. a požiadala ju o zabezpečenie potvrdenia o vyplácaní jej dôchodku, na ktorom následne sfaľovali jeho výšku, v rámci spoločnej domácnosti si zaobstarali jej osobné doklady a na základe takto zabezpečených dokladov následne obžalovaná V. B. spoločne s obžalovaným H. B.

1. dňa 23.04.2015 prostredníctvom internetového obchodu na stránke www.triangel.sk objednali pod menom Q. K. notebook zn. Toshiba C50+ smart mobil v hodnote 513,50 Eur, pri ktorom platbu realizovali formou splátkového predaja, na základe čoho boli presmerovaní na on-line formulár spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., divízia Triangel, kde vyplnili požadované údaje, pričom doklady a to povolenie na pobyt, cestovný pas a potvrdenie o výpláte dôchodku všetko na meno Q. K. naskenovali už dňa 26.03.2015 pri uzatvorení Zmluvy o poskytovaní služieb na meno Q. K. so spol. Consumer Finance Holding, a. s., na základe čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 11376695 schválená a dňa 05.05.2015 uzavretá a podľa tejto bola Q. K. zaviazaná ju splácať vo výške 20,05 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 24 mesiacov,

2. dňa 04.05.2015 uzatvorili elektronicky zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver č. 4505003432 vo výške 1600 Eur so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s, podľa ktorej zaviazali Q. K. ho plácať vo výške 49,12 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 48 mesiacov, k úveru predložili naskenované doklady a to povolenie na pobyt, rodný list, potvrdenie o výpláte dôchodku, výpis z účtu všetko na meno Q. K., na základe čoho bol úver schválený a vyplatený na účet Č. 0092636371/6500 patriaci Q. K., ktoré finančné prostriedky si obžalovaná V. B. ponechala,

3. dňa 25.05.2015 prostredníctvom internetového obchodu na stránke www.domoss.sk. na ktorú sa prihlásili z IP adresy XX.XX.XXX.XXX objednali pod menom Q. K. televízor zn. Samsung UE55JU6652

v hodnote 1799 Eur, pri ktorom platbu realizovali formou splátkového predaja, na základe čoho boli presmerovaní na on-line formulár spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., kde vyplnili požadované údaje a naskenovali doklady a to povolenie na pobyt, cestovný pas, potvrdenie o výplate dôchodku, výpis z účtu, všetko na meno Q. K., na základe čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere Č. 4505088528 schválená a podľa tejto sa ho Q. K. zaviazala splácať vo výške 112,96 Eur v pravidelných mesačných splátkach po dobu 20 mesiacov,

čím uvedeným konaním bola spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, spôsobená škoda vo výške 418,45 Eur a spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 147, spôsobená škoda v celkovej výške 3992,87 Eur.

Za to súd obžalovanému podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. m), § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 7 (sedem) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal súd poškodené spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a Home Credit Slovakia, a.s. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaná V. B. bola odsúdená § 222 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. j), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky s uloženým probačným dohľadom a povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil svojim podaním, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že skutok nespáchal, je to výmysel poškodenej, ktorá jeho družku a dcéru zneužila, aby sa dostala k peniazom. Bývala s nimi v jednej domácnosti, až kým sa jej nepodarilo odšťahovať a hodila pôžičky, ktoré chcela a vlastnoručne podpísala, na nich. Súd mal prihliadať na to, čo poškodená povedala pred súdom, teda že prečo súd nepredvolal osobu, ktorá to bola nahlásiť. Ako môže ona tvrdiť, že o pôžičkách nevedela. Pri konfrontáciách bola poškodená otočená chrbtom. Neboli ani znalecky preskúmané podpisy zmlúv znaleckým posudkom, o ktorý žiadali, ani svedkovia neboli vypočutí. Svedok K. bol dôležitý, ale súd oznámil obžalovanému, že si má zabezpečiť jeho prítomnosť sám. Kuriérom bol na polícii označený za osobu, ktorá prevzala televízor a nevedel ani farbu vlasov, ani nevidel tvár. Nevie, kto by robil také niečo na svoje emailové adresy a telefónne čísla. On nemá s vybavovaním pôžičiek nič spoločné. Dcéra vie pravdu a sama s poškodenou úveru vybavovala. Obžalovaná B. povedala, že on nemal s úvermi nič spoločné, tie brala ona, spolu s obžalovaného dcérou a s poškodenou. Vyšetrovateľ nevykonal konfrontácie, iba pustil do kancelárie človeka, ktorý nevidel jeho tvár. Vtedy vyzeral inak, aj vzhľadom, aj postavou. Prokurátora nezaujímal kuriér, ktorý menil televízor. Úveru chcela poškodená a družka sa jej len snažila pomôcť. Poškodenú donútili ísť na políciu, jej nevesta. Poškodená musela klamať, aby mala kde bývať.

Prostredníctvom obhajcu doplnil, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, vyvodil z nich nesprávne skutkové a právne závery. Úmyselné zavinenie vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu nebolo u obžalovaného preukázané. Nebolo preukázané, že obžalovaný by sa podieľal na dojednávaní zmluvy, vyplňovaní žiadosti o úver, na podpisovaní žiadosti. Svedecké výpovede V. B. a V. B. dokazujú, že vyhľadali spoločnosti na internete, objednali tovar, vyplnili žiadosť, skenovali doklady a s poškodenou vybrala V. B. finančné prostriedky na pošte. Druhý úver bol realizovaný prostredníctvom internetovej stránky (žiadosť), po schválení úveru bola zmluva vytlačaná, podpísaná poškodenou a zaslaná na adresu Home Credit Slovakia a.s.. To, že boli doklady posielané z emailovej adresy obžalovaného nedokazuje, že to vykonal obžalovaný. Súd nesprávne vyhodnotil hodnovernosť výpovedí svedkyne V. B. a Q. K.. Originál zmluvy bol podpísaný pri prevzatí tovaru, a bola uhradená aj počiatočná platba. Pravosť podpisu obžalovaného mala byť preskúmaná znalecky, nielen porovnávaním. Obžalovaný neparticipoval na protiprávnom konaní a spôsobení škody, neprevzal finančné prostriedky, ani neprebral tovar. Obžalovaný navrhol doplniť dokazovanie o výsluch svedkyne V. B., svedka W. K. a dožadoval sa predvolania kuriéra, ktorý menil televízor. Svedka súd predvolal, z čoho možno usudzovať, že nepovažoval tento dôkaz za irelevantný. Jeho výsluch nerealizoval. O ostatných dôkazoch nerozhodol. Tým bola porušená zásada kontradiktórnosti. Súd tak rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu. Vina obžalovaného nebola spoľahlivo preukázaná. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Obžalovaná V. B., ani prokurátor odvolanie nepodali.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento sa na verejné zasadnutie nedostavil. Prítomný bol obhajca obžalovaného. Súdu zaslal obžalovaný ospravedlenie z dôvodu práceneschopnosti, nepredložil však súdu potvrdenie ošetrojúceho lekára podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Keďže mal obžalovaný riadne vykázané doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia, súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní. Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, náhrade škody a konaniu, ktoré im predchádzalo, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodenej, svedkyne K., svedkyne W., svedka H. B., svedka W. P., znalecký posudok MUDr. Šedivej.

Okresný súd správne poukázal na to, že poškodená konštantne zotrvala na tom, že nikdy nežiadala ani svoju dcéru ani jej druhu o vybavenie pôžičky, ani o kúpu tovaru pomocou splátkového predaja. Aj krajský súd má zato, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že poškodená nebola schopná práce s počítačom, ťažko aj telefonovala. Pracovníčka Slovenskej pošty potvrdila, že peniaze z účtu poškodenej vyberala jej dcéra, a aj keď poškodenú požiadala o prerátanie peňazí, táto aj pred svedkami uviedla, že peniaze nie sú jej. Účet síce mala zriadený poškodená, ale to len z dôvodu, že proti V. B., jej dcére, boli vedené viaceré exekúcie.

Okolnosti, za akých boli úvery vybavené, svedčia o tom, že žiadosti podávali a následne aj doklady predkladali obžalovaný B. s obžalovanou B. V., za asistencie V. B., ktorá potvrdila, že objednávali tovar cez internet.

Pokiaľ bola obrana obžalovaných opretá o to, že poškodená K. sama žiadala obžalovaných o pomoc pri zabezpečovaní úverov, tak krajský súd poukazuje na to, že samotní obžalovaní samotný fakt, že boli použité emailové adresy obžalovaného, že skenovali doklady, že vybavovali pôžičky s pomocou dokladov poškodenej, nepopierali. Sporné zostalo len to, či to bolo na žiadosť, s vedomím, z vôle poškodenej.

Okresný súd správne poukázal na všetky, v súlade so zákonom vykonané dôkazy, preukazujúce účasť obžalovaného na skutku. K uzatvoreniu zmluvy prišlo z emailovej adresy obžalovaného, on bol aj osobou, ktorý prevzal televízor. Jeho obrana, že sama poškodená prosila o vybavenie úveru, že zakazoval, aby bol úver vzatý, že chcel ísť na políciu, bola vyvrátená ostatnými dôkazmi. Ako už bolo uvedené, najmä znaleckým dokazovaním, kde znalkyňa z odvetvia psychiatrie konštatovala, že u poškodenej bola zistená ľahká duševná zaostalosť, prejavujúca sa zníženým intelektom, s oslabenými matematickými zručnosťami, ľahkou zneužívateľnosťou druhou osobou, ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli u poškodenej ľahko znížené v čase trestného činu.

Krajský súd konštatuje, že ak by obžalovanému záležalo na poškodenej tak, ako to prezentoval v konaní pred súdom, teda že zakazoval aby sa úver zobral, že vedel o dlhoch poškodenej, tak by nepripustil vybavovanie úveru, a už vôbec nie z jeho emailovej adresy. Jeho tvrdenia vyzneli ako značne nedôveryhodné a protirečivé, keď vo svojej výpovedi na jednej strane uvádzal, že družka skenovala doklady, potom že ich skenovala dcéra, lebo jeho družka to nevie, že poškodená ich využívala, bola prešpekulovaná, potom uvádzal, že nechcel aby jej úvery vybavovali, ale vedel že televízor mal byť pre nich (pre neho s družkou a dcérou), že úvery mali byť na počítač pre syna, na prerábku izby. Potom uvádzal, že keby o nezaplatených splátkach vedel, tak by sa s ňou dohodli. Uvádzal, že videl sfalšovaný doklad, potom že ho nevidel, uvádzal tiež že poškodená chcela aby predali jej pas.

Z už uvedených ostatných dôkazov však vyplynulo, že poškodená nemala záujem o pôžičky ani spotrebný tovar na splátky, účet síce mala zriadený, ale o peniazoch, ktoré na jej účet boli poukázané, jednoznačne vyhlásila pred svedkami, že nie sú jej, a peniaze fyzicky prevzala V. B.. V tomto kontexte vypovedal aj svedok H. B., keď potvrdil, že jeho matka - poškodená - má dôchodok 160-180 eur, že nebola v stave prejavovať vôľu brať úver, keď k nim prišla bývať, nemala ani elektroniku, ani televízor, ani žiadne takéto veci nedala svedkovi.

Na základe vykonaných dôkazov možno v súlade s rozhodnutím okresného súdu vyvodiť skutkový záver v zhode s podanou obžalobou, že obžalovaný B. spoločne s obžalovanou V. B., vylákali úver v mene poškodenej, využijúc jej rozumovú slabosť, zaobstarali osobné doklady, sfalšovali potvrdenie o dôchodku, objednali pod jej menom tovar, vyplnili údaje, a dosiahli tak schválenie zmluvy, rovnako tak elektronicky uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čím zaviazali poškodenú k splácaniu hotovostného úveru, keď predtým predložili jej doklady. V danom kontexte sa potom nejaví ako podstatné, či poškodená podpísala zmluvu, alebo nejaký iný doklad, alebo prevzala niektorý z tovarov. Okresný súd sa správne vysporiadal s otázkou preverenia a posúdenia dôveryhodnosti výpovedí obžalovaného, spoluobžalovanej, svedkyne-poškodenej, aj ostatných svedkov.

Aj podľa názoru krajského súdu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorého spáchanie sa mu kladie obžalobou za vinu.

K ďalšej odvolacej námietke ohľadom porušenia zásady kontradiktórnosti nevykonaním dôkazu navrhovaného obžalovaným, krajský súd upozorňuje, že zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 26.4.2018, kedy súd okrem iného oboznamoval listinné dôkazy a vypočul svedkov Z. W., V. B., vyplýva, že súd zamietol návrh na vypočutie svedkyne Q. K. z dôvodu, že už vo veci vypovedala a svedkyne W. B. z dôvodu, že ho považuje za nedôvodný. Zároveň súd konštatoval, že zo strany obžalovaných nie je žiadny návrh na doplnenie dokazovania. Pokiaľ obhajoba (obžalovaný) v priebehu konania pred okresným súdom žiadal o doplnenie dokazovania, a súd mu v priebehu konania nevyhovel, ak obžalovaný na svojich návrh zotrval, mal ich predniesť súdu pred tým, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Z priebehu konania tak ako je zaznamenaný jeho priebeh vo vyššie uvedenej zápisnici vyplýva, že obžalovaný na návrhoch na doplnenie dokazovania netrval.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu bolo v súlade so zákonom, keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin, pričom sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol v minulosti 9 krát súdne trestaný, je špeciálnym recidivistom, ktorý už bol pre zločin úverového podvodu odsúdený. Okresný súd správne dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu so sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, na ktorého nemal dostatočný vplyv ani opakovaný výkon uložených trestov, splní svoj účel trest odňatia slobody

nepodmienečný, uložený na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.